

5. ԸՆԾԱՐՔԸՆՍ ԱՄԵՆԱՔԱՆԾԸՐ ՊԵՆԸ

Մին թաքավերերու մին շատ կնորթած, ուսում առած ախճիգյ ա իննում: Մին օր հանրն ըխճըկանը ծին ա տամ կոշտը, հըրցնում, թա ըխշարգումըս ամմենաքախծր պենը հինչն ա՛: Ախճիգյն ասում ա՛ աղն ա:

Հանրը հրաման ա տամ, վըեր ոնրան ըխճըկանը քցին տոնր-ման, նըսաըցնեն:

Մին քանի օրան հտը թաքավերըրը նորըմինան ա ոնրան ըխ-ճըկանը ծին տամ, էլլա համին պենը հըրցնում: Ախճիգյն էլլա յա ասում՝ աղն ա: Թաքավերըրը կզնըվում ա, հրաման տամ, վըեր ըխճըկանն ոնրան հրգլիրան տոնա քցին:

Թաքավերերն ըխճըկանը տանում ըն մին հեռու տընդ, օրիշ թաքավերերու վըեղում պեց թողում: Տու մի ասըել, էտ վախտն էլ էտ հրգլիրին թաքավերերն նոքլարը տոնա եկած ա իննում ըտընդեքյ վըերս: Հինց ըտընդ էլ էտ ըխճըկանը պըտահում ա, ասում.— Ես վըեր վըերս ըմ տոնա եկալ, քըզանա լամ վըերս լըմ քըթըննան-կան, եք քեզ տանընմ մըեր տոն: Ախճիգյն ասում ա.— Տու թա-քավերերն նոքլարն ըս, վըեր տանընս, թաքավերն ինձ քու ծըեռ-քատ յոր ա ուննական, տու քլինամ մին կուճուր օթաղ շինի, ընդընդ աղըտուր ըրա, ինձ էլ կոշտըտ տար:

Թաքավերերեն նոթքյաւրը քլինամ ա տոն, մին կուճուր օթաղ շինում, ըտրեղ ըսկսում ծմընրուկ ծախընը, էտ ըխճըկանն էլ ըտրեղ ըխշադանք տամ: Էտ ախճիգլը իրեք մահարմա յա տամ Թաքավերերեն նոթքյաւրին, համ էլ ասում.— Օրը մին մահարմա կը-ծախընս, ամմընն մինը մին խոսկավ, մին մահարման էն խոսկավը, վընր թաշկընն դուր եկածն ա լոխճընան լամը», մինն էլ՝ «խըլըմաշ հըղըցեն յիրմ քշերը մնալ չըն», վիւրինը՝ «մինչև աշկավըտ տընսնաս վուշ, հըվատաս վուշ»:

Մին օր էլ Թաքավերըը ուրանն նոթքյաւրին քշտին մին շատ դանշանգլ ախճիգլ ա տընսնում, օղում ա ուրանն ծընոքը քցի, տրա հետն յիլ մըհընու վա շոռ կլամ: Վըրը, մըհանան էլ ա քթենում՝ նոթքյաւրեն քցիլ ա տամ ուշափընն հետն ճոկած աղորանցը օթաղը, տանում ըն տամ ուշափընն: Օշափը տրան հըրցնում ա, Թա քու սիրած ախճիգլըտ դաշանգլ ա՛: Տա ասում ա.— Աշկընն դուր եկածը լոխճընան լամն ա: Տրանս ետը օշափը տրան մին կուլա յա տամ, վընր տանն ուրանն հետն ճոթի պիրի Տա կուլան յոր ա օնում, քլինամ ճոթը պիրում, օշափը կուլան տիրտըկցնում ա, մին նոռնը տամ տրան, Թա՛ կտանընս տաս քու սիրած ըխճըկանըտ:

Թաքավերերեն նոթքյաւրը նոռնը յոր ա օնում, քլինամ տոն: Հղըննի Թաքավերըը պըտահում ա: Վընր տընսնում ա ուրանն նոթքյաւրը սաղ ա, լոզին կապ ա ինգլում, կըմկըմալով ասում.— Էթուծ մընր քլարվանը քլինանկան ա օրիշ երգլիրա ապրանք պիրի, հիգիրվի, հանցու քըրվանընն նհընտ քլինամ:

Նոթքյաւրը տանում ա ծընոքընն նոռնը տամ ուրանն նշընածընն, ինքը վըննըծընոքը պընդըցնում, վընր էթսը քըրվանընն նհընտ հղն ինի, քլինամ:

Էթսը քլարվանը Թաքավերերեն նհընտ ուրանն քըղաքան տոն ա կլամ, քլինամ օրիշ երգլիրում առըտուր անում պըրծնում, ետ տընոնում: Նտ կլամիս մին խըլըմաշ հըղըցում մթընն ըն ինգլում: Թաքավերերեն ասում ա.— Քլարվանը վըննը կըցըրեթ, քշերը մնանք ըտընդ: Նոթքյաւրն ասում ա.— Չէ՛, խըլըմաշ հըղըցին քըշտին քշերը մնալը լամ չի ինիլ, քլինանք մին էրկու-իրեք վըրստ, հեռու վընր կլանք:

Թաքավերըը մին քանի մարթու նհընտ քլինամ ա, հեռու տընդ վընր կլամ, մնացածն ասում ըն՝— Դե, արտեն վընր ընք եկալ, պըրծալ, մինգլի նորըմինան տես-տենը հըվըրըլա՛կան չընք քլինանք, վընր պեռնըր վընր ընք կալալ, մնանք: Թաքավերերեն ասում ա.— Դե լամ, տուք ըք գլոզում, մնամ ըք, մնացեթ: Տահանք

մնամ ըն ըտեհդ, ըտեհդ էլ քոն ինձմ: Ըռավուտը թաքավընրեն մարթիքը կյամ ըն տընսնում ղըլըղնընն տահանց յիրն ևկած, մարթուցը շատընն կըտորած, մին քանինն էլ փըխճըցրած, քյարվանը, ապրանքը-պենն էլ լոխ թըլանած, տարած:

Տրանա հտը քյիննամ ըն ոնրանց քաղաքը: Թաքուհին էտ նոնքյարին քշտին ոնրան կնգանն անա փիս-փիս պեննր ա ասում, վընր սաբավ ոնրան կըրեցալ յի պահ, սրա-նրա նհընտ շոռ կյալիս ա իլնլ, իտի պիննրավ ա կըրեցալ էն մընծ պալատը շինի, էնքան էլ նոնքյըրեն պահ: Տղան օզում ա, վընր քյինն ոնրան կնգանն ըսպանն, մինգյել մըտկումն ասում ա.—Ձէ, մինչև վընր աշկավըս տընսնամ վընչ, հըվատալ չըմ: Քյիննամ ա տընսնում ոնրան էն կուճուր բուտկեն տընդը մին հունց պալատ վըննը կըցըրած, վընր թաքավընրեն պըլատեն յիրա շոք ա անում: Էտ տղան մտածում ա, թա իսկապես կենգյըս հինչա՞վ պիտի շինած ինի էս պալատը, մինգյել ասում ա.—Հնն կենամ տընսնամ սրա ախըրը հինչ պիտի ինի:

Տու մի ասել, ոնրան կենգյն էտ պըլատընն ըռալին ղարաղուլ-չիքլ ա տիրնլ, հու վընր կյամ ա թա նի մենն (շատ ըն ուզեցալ, վընր նի մենն), թողում չըն: Տղան վընր կյամ ա թա նի մենն, պահակենն թողում չըն: Տղան ասում ա, թա ինքը հու վա, էլլա չըն թողում: Տուանը քըմական ախճիգյն ասում ա.—Իրեքինչի խոսկն ասն, նոր տոռնը կըպենվա: Տղան ասում ա.— Մինչև աշկավըտ տընսնաս վուչ, հըվատաս վուչ: Տրանա հտը պահակենն տոռնը պեց ըն անում, ախճիգյը եշում ա, տընսնում կյըվողն ուրան նշանածն ա: Ըտեհդ ախճիգյն ասում ա, վընր էտ պալատն ոնրան տուված նուռնավն ա շինալ: Ետնան նուռնը տամ ա ոնրան, տղան եշում ա, տընսնում էն ուշափընն տուված նուռնընն մաշինը լոխ անկյին քարեր ա: Ախճիգյն էտ քըրերան մինը պուկում ա տամ տղընն, թա՝ տար գիրգյարին տո, ինքյն ոնրան հախը ք յա տըլական: Տղան էտ մին քարը տանում ա տամ գիրգյարին, գարգյարը մին քսակ վընմկն յա տամ, պիրում ա տոն: Ախճիգյը թա՝ տընսնում ը՞ս, վընր էտ քըրերեն հնն կեսին կեսն էլ չըմ խարշալ, շատը կենում ա:

Տրանա հտն ախճիգյը մընծ քյիփ ա սարքում, նըշընածեն ասում.—Ըխշարքումըս հիշքան թաքավընրեն կա, լոխճինին ծեն տո, թող կյան: Տղան ըխշարքընս թաքավընրենրեն լոխճինին ծեն ա տամ, կյամ ըն: Ըխճըկանը հնըն էլ ա ոնրան ննգիր-վեգիրավը կյամ: Լնն ըստուլեն չըն ինձմ սարքած, ըխշարքընս տակընն հինչ

վրեր կա, լոխ էտ ըստուկներն յիրա յար, մենակ ուրան հորը
մինգիւ նմոգիր-վեղիւրներն ըստուկներն աղ չի տինոմ: Ըխնը-
կանը հարն ասում ա.—Ըստուկներն շատ լմիլ ա սարքած, վրեչ
մին պին պակաս չի, մենակ մղափում, վրեր աղ չի կա, առանց
աղ վրեչ մին պին օտմում չի: Ախճիգլը թա՛ աղը հինչ ա՛, վրեր
առանց տրան յոլլա չըք քլինմմ: Թաքավրերն ըստընդ մաննը
կծում ա, ըխնըկանը եշում, եշում, մըեննը քցոմ, ճինանչոմ:
Ախճիգլն էլ թա՛ էտ խոսկըն հետն տու ինձ քու երգլիրատ տո՛ւ
ըս քցմլ, դո՛ւզերը քցմլ, մեհենդլ տըեսն՞ր, վրեր ըխշարքումըս
աղան քախժըր պին չի կա:

